

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2456

гр. София, 20.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в
закрито заседание на 20.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

като разгледа дело номер **622** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 166, ал. 4, във вр. с ал. 2 от Административнопроцесуалния
кодекс /АПК/.

Образувано е по искане за спиране на предварително изпълнение, заявено с жалба вх. № 847 от
13.01.2026 г. по описа на Административен съд София-град, подадена от М. Н. М., ЕГН: [ЕГН], с
постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, срещу Заповед за прилагане на
принудителна административна мярка № GRAM - 2019610/06.01.2026 г., с която на основание чл.
171, т. 1, б. „з“, „гг“ от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е постановено временно
отнемане на свидетелството за управление на МПС на жалбоподателя до решаване на въпроса за
отговорността, но не повече от 6 месеца.

Установява се, че в жалбата неправилно е посочено името на жалбоподателя, както следва: М. Н.
Н.. Въпреки това от преписката се установява категорично, че фамилията на лицето е М., а не Н.,
при идентично ЕГН.

С жалбата се оспорва заповедта като незаконосъобразна.

С искането за спиране на предварителното изпълнение на горепосочената заповед се твърди, че
предварителното изпълнение на същата и отнемането на СУМПС на жалбоподателя му
причинява значителни и трудно поправими вреди, тъй като с това издържа семейството си. Освен
това намира, че предварителното изпълнение е несъразмерно и неоправдано. Иска се спиране на
предварителното изпълнение на заповедта до приключване на съдебното производство.

Административен съд София-град, III отделение, 70 състав, като съобрази доводите в жалбата и
представените доказателства, намира следното:

По допустимостта:

Съдът намира искането за допустимо, съобразно разпоредбата на чл. 166, ал. 2 АПК, съгласно
която „при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на
оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила
разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия
значителна или трудно поправима вреда“. Искането е подадено от легитимирано лице – адресат

на оспорвания индивидуален административен акт, ведно с жалбата срещу същия.

По същество:

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Съгласно чл. 166, ал. 1 от АПК, оспорването спира изпълнението на административния акт. Според чл. 60, ал. 1 АПК в административния акт се включва разпореждане за предварителното му изпълнение, когато това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда, или по искане на някоя от страните - в защита на особено важен неин интерес.

В случая предварителното изпълнение на заповедта е предвидено с нормативната разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, съгласно която подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Съгласно ал. 4 на чл. 166 АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. След като специалният закон, който разпорежда предварително изпълнение на ПАМ, не предвижда изрична забрана за съдебен контрол на това изпълнение, то следва съдът да провери дали са налице условията на чл. 166, ал. 2 от АПК. Тези условия са: 1. ако изпълнението би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда; 2. изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Следва да се посочи, че разпоредбата възлага доказателствената тежест на жалбоподателя, който следва да установи едновременното наличие на тези две предпоставки.

В конкретния случай от страна на жалбоподателя не се представят никакви доказателства, които да водят до извод за вероятност да настъпят за него значителни или трудно поправими вреди. Наведени са твърдения, че „с това“ си изкарва „хляба“, но не се уточнява какво се има предвид в случая – на каква длъжност работи, в какво се изразява естеството на работата му, което налага управление на МПС, и възпрепятстван ли ще бъде да упражнява трудовата си функция, ако му е отнето СУМПС. В тази връзка не може да бъде направен извод от съда, че предварителното изпълнение на заповедта ще доведе до загуба на дохода на жалбоподателя.

Принудата, приложена със заповедта за прилагане на ПАМ, не е самоцелна, а се упражнява с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения – чл. 171, ал. 1 от ЗДвП. С разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от АПК законодателят е въвел изискване субектите на административния процес да не вредят на държавата и обществото, нито на правата, свободите и законните интересите на други лица. В случая временното отнемане на СУМПС на жалбоподателя е предприето като превантивна мярка с цел да бъдат защитени важни обществени интереси, в частност - правата и законните интереси на другите участници в движението по пътищата, като конкретното основание за това е квалифицирано по чл. 140, ал. 1, предл. първо от ЗДвП – водач, който управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

По отношение на съразмерността на допуснатото предварително изпълнение следва да се посочи, че необходимостта от него е преценена от законодателя с предвиждането на такова във всички случаи на налагане на ПАМ по ЗДвП. Съгласно чл. 60, ал. 1 от АПК, предварително изпълнение на административния акт се допуска с цел да се защитят особено важни държавни и обществени интереси. Допуснатото предварително изпълнение по необходимост съдържа в себе си преценката на законодателя за наличие на особено важен държавен и обществен интерес, който следва да бъде гарантиран. Колизията между този защитен интерес и частния интерес - в случая

на жалбоподателя, следва да бъде разрешена с оглед значимостта на последния. За да спре предварителното изпълнение, съдът следва да установи, че е налице основание за спиране със същата степен на значимост като заложения в закона обществен интерес – т.е. допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата или в по-висока степен правните интереси на засегнатото лице. Както се посочи, в настоящия случай не се представят доказателства, че жалбоподателят би претърпял каквито и да е вреди, а още по-малко такива, които да са от степента на защитените със закона особено важни държавни и обществени интереси.

Не подлежат на преценка във връзка с настоящото производството по искането за спиране на предварителното изпълнение на акта основанията за законосъобразност на ЗППАМ по чл. 146 от АПК. Релевантните в случая основания са изчерпателно изброени в чл. 166, ал. 2 АПК.

При горните изводи настоящият съдебен състав намира за недоказано, че предварителното изпълнение на заповедта е от естество да причини на жалбоподателя такива вреди, които по степен на важност да са от категорията на изброените в чл. 166, ал. 2 от АПК и да са противопоставими на защитените от чл. 60, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 172, ал. 1 от ЗДвП обществени интереси и цели, следователно искането за спиране на изпълнението на обжалваната заповед се явява неоснователно и следва да се остави без уважение.

Така мотивиран, Административен съд София-град, III отделение, 70 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на М. Н. М., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ГРАМ - 2019610/06.01.2026 г., с която на основание чл. 171, т. 1, б. „з“ „г“ от Закона за движението по пътищата е постановено временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на жалбоподателя до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 7-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: